

२. पाप दुन्याम प्रवेश कोअहे

आदम आने त्याआ दोनारी पोरमेहेराय त्याहाँहाटी बोनाडली गोयली खूब हारी वाडीमाय खूब खुस आतें | त्या बेनहया माने कादायबी फाडके नाय पोवले आतें, पेन दुन्याम कायज पाप नाय आतां, याहाटी त्याहाल कायज श्राम लागी नाय रोयली आती त्ये एहे कोंयज वाडीम चाल्या कोअतें आतें आन पोरमेहेरा आरी गोठ कोअते आते |

पेन वाडीमाय योक चालाखी हाप आतो | त्याये बायील होद्यां, “काय पोरमेहेराय खोरांज ई आख्यां का वाडीमाने कोअहां बी जाडा फोंळ नाय खायना?”

बायीय जोवाब देनो, “पोरमेहेराय आमहाल आख्याहां का हारा आने खाराब जाडा फोंळा सिवाय आमा कोअहा बी जाडा फोंळ खाय सकतें हेय | पोरमेहेराय आख्यां जर तुमा तीं फोंळ खाहा या इही हुदुं का आथ बी लावहा, ते तुमा मोई जाहा |”

हापाय बायील जोवाब देनो, “ई खोरां नाय हेय | तुमा नाय मोअहा | पोरमेहेर ई जाअहें का जोवे तुमा ई फोंळ खाहा, तुमा पोरमेहेरा रोके ओई जाहा आने जेहेकोय हारां आने खाराबाल तो होमजेहे तुमा बी होमजां लागहा | बायीय देख्यां का फोंळ सुन्दर हेय आने ऐअनामाय बी चवदार हेय | ती ओकलीवाळी बोनना इछा आती, याहाटी तीये काही फोंळे लेदें आने त्याहाल खाय लेदां | पासे तीये ती दोनाराल बी देना, जो तीये आरी आतो, आन त्याये बी त्याल खाय लेदां |

अचानक, त्याहा डोळा उगडी गोया, आन त्याहाल मालुम जायां का त्यें नागे हेय | आने त्याहाँय त्याहां सरिराल डाकांहाटी पाने जोडी-जोडीने त्याहांय फाडकें बोनाडा कोशिस कोअयी |

पासे आदम्याय आने त्याआ दोनारिय वाडीमाने पोरमेहेरा चालना आवाज वोनार्यें | त्यें बेनी पोरमेहेराहीने दोबी गोर्यें | तोवे पोरमेहेर आदम्याल बोमब्ल्यो,” तुमा केस हेय?” आदामाय जोवाब देनो, “माये तुमहाल वाडीमाय चालतां वोनार्यो, आन आंय गाबराय गोयलो आतो, काहाका आंय नागो आतो | याहाटी आंय दोबी गोर्यो |” तोवे पोरमेहेराय होद्यां, “कुंय तुमहाल आख्यां का तु नागो हेय? ज्या जाडा फोंळ खाआहाटी माये तूल मोनाई कोअलां आतां, काय तुये त्या फोंळ खादहाँ का? आदम्याय जोवाब देनो ,”तुमहाय मान ई बाय देनी, आने तीये मान ई फोंळ देना |” तोवे पोरमेहेराय बायील होद्यां, “तुये ई काय कोअया ?” बायीय आख्यां , “हापाय मान दोगो देनो |”

पोरमेहेराय हापाल आख्यां, “तूं श्रापित हेय ।” तूं डेडी गोतिकोय चाल्या कोअहे, आन जीवन बोय कादु चाटतो रोहे । तूं आने बाय योकायोका बिहरा आरी विरुद कोअहा, आन तुमे पोहें आने तीये पोहें बी योका बिहरा आरी विरुद कोअरी । बायीं वंश तोअ मुनका चेंदी टाकी, आने तूं त्याहां खेटवील चावी लेहे ।

पासे पोरमेहेराय बायील आख्यां,” आंय तोअ जोनमो देयना पीडाल खूब वोदाडी दिहीं । तोअ लागणी तोअ दोनारा ऐसे रोंय, आन तो तोअ उपे ओदिकार कोअरी ।

पोरमेहेराय आदम्याल आख्यां, “ तुये तोअ दोनारी गोठ वोनारो आन मां हुकुम नाय मान्यो। आमी दोरती श्रापित हेय, आन तुमहाल त्यामाने धान्य खांआहाटी कठोण मेहनात कोअरां पोडी । पासे तुमा मोई जाहा, आन तुमे सरीर पासी काद्वामाय मिळाय जाय । आदामाय त्या दोनारी नाव हवा थोव्या, ज्या मतलब ओअहे दुन्या आयहों काहाका ती बादी मानवजाति आयहों आखवामाय यी आने पोरमेहेराय जोनावोरहा चामडा कोय आदम आने हवाल डाक्यें ।

तोवे पोरमेहेराय आख्यां “माअहु हारां आन खाराब जाअना लिदें आमे रोकं ओई गोयलां हेय का आमी त्याहाल कोवे बी जीवना जाडाहीने खायना पोरवांगी नाय देवाम यी आने पोरमेहेराय सुन्दर वाडीमाने आदम आने हवाल बारे दोवाडी देना । पोरमेहेराय जीवना जाडा फोळ खांआहीने कादाल बी रुकां हाटी वाडी बाअणांही बोळसाली होरग्यादुतहाल थोव्या ।

बायबल कहानी माय :उत्पत्ति ३